

JUSTIITSMINISTEERIUM
TÖÖSTUSOMANDI
APELLATSIOONIKOMISJON

OTSUS nr 1255-o

Tallinnas 22 veebruaril 2012. a.

Tööstusomandi apellatsioonikomisjon koosseisus Tanel Kalmet (eesistuja), koosseisus Harri-Koit Lahek ja Margus Tähepõld, vaatas kirjalikus menetluses läbi OÜ Acerra vaidlustusavalduse kaubamärgi „БЛОНДЕКС BLONDEX“ (taotlus nr M200801011, esitamise kuupäev 09.07.2008) registreerimise vastu OÜ Beniit nimele klassis 3 kaupade 'parfümeeriatooted, eeterlikud õlid, kosmeetikavahendid, juukseveed, hambapastad' suhtes.

Asjaolud ja menetluse käik

1) 20.04.2010 esitas OÜ Acerra (edaspidi vaidlustaja) tööstusomandi apellatsioonikomisjonile (edaspidi komisjon) vaidlustusavalduse kaubamärgile „БЛОНДЕКС BLONDEX“ (edaspidi vaidlustatud kaubamärk) registreerimise vastu OÜ Beniit (edaspidi taotleja) nimele. Teade õiguskaitse andmise otsuse kohta avaldati Eesti Kaubamärgilehes nr 4/2010, lk 11. Vaidlustusavaldus registreeriti 20.04.2010 komisjoni menetluses nr 1255 all ja määrati eelmenetlemiseks komisjoni esimehele Tanel Kalmetile.

Vaidlustaja märgib, et ta esitas 10.09.2003 Patendiametile registreerimistaotluse (taotluse nr M200301352) kaubamärgi „BLONDEX“ registreerimiseks klassi 3 kaupade 'pleegitusained ja muud pesuained; puhastus-, poleer-, küürimisained, abrasiivtöötlusvahendid; seebid, parfümeeriatooted, eeterlikud õlid, kosmeetikavahendid, juukseveed, hambapastad' suhtes. Eeltoodust tulenevalt pidi Patendiamet olema teadlik, et taotleja poolt 09.07.2008 esitatud vaidlustatud kaubamärgi registreerimistaotluse rahuldamine saab toimuda üksnes vaidlustaja nõusolekul.

Kaubamärgiseaduse (edaspidi KaMS) § 5 lg 1 p 2 ütleb, et õiguskaitse saab kaubamärk, mille kohta on tehtud registreering registris. KaMS § 8 lg 2 ütleb, et registreeritud kaubamärgi suhtes hakkab õiguskaitse kehtima kaubamärgi registreerimistaotluse esitamise kuupäevast ja kehtib 10 aasta möödumiseni registreeringu tegemise kuupäevast. Kaubamärgi õiguskaitse kehtivusaega võib pikendada kaubamärgiomaniku nõudel 10 aasta kaupa. KaMS § 9 lg 1 p 10 ütleb, et õiguskaitset ei saa tähis, mille registreerimist taotleb isik on esitanud taotluse pahauskselt või mida on hakatud kasutama pahauskselt. KaMS § 10 lg 1 p 2 ütleb, et õiguskaitset ei saa kaubamärk, mis on identne või sarnane varasema kaubamärgiga, mis on saanud õiguskaitse identsete või samaliigiliste kaupade või teenuste tähistamiseks, kui on tõenäoline kaubamärkide äravahetamine tarbija poolt, sealhulgas kaubamärgi assotsieerumine varasema kaubamärgiga. KaMS § 10 lg 1 p 6 ütleb, et õiguskaitset ei saa kaubamärk, mille kasutamine kahjustab varasemat õigust nimele, isikuportreele, kinnistu nimetusele, arhitektuuriobjekti nimetusele või kujutisele, autoriõiguse või tööstusomandi esemele või muud varasemat õigust.

Vaidlustaja märgib, et 03.12.2007 sõlmiti vaidlustaja ja OOO Supermaš vahel leping, millise alusel asus vaidlustaja esindama ja müüma OOO Supermaš toodangut (vaidlustusavalduse lisa 1 on venekeelne leping kuupäevaga 21.03.2008, milles viidatakse nimetatud 03.12.2007 lepingule).

Kuivõrd tegemist oli ja on eksklusiivlepinguga, on vaidlustaja ainus, kes võib müüa Eests, Lätis ja Leedus OOO Supermaš tooteid. 21.03.2008 sõlmitud lepingu muudatusega omandas vaidlustaja õiguse täiendavate toodete esindamiseks ja müügiks Eestis, Lätis ning Leedus. Täiendavate toodete hulka kuuluvad muuhulgas ka tooted nimega Blondeks-Super, Blondeks-Super Professional, Blondeks-Elit ja Blondeks-Elit Plus. Kuivõrd vaidlustaja ja OOO Supermaš koostöö toodangu esindamise ning müümise osas toimis juba 2003. aastal, esitas vaidlustaja 10.09.2003 Patendiametile taotluse kaubamärgi „BLONDEX“ registreerimiseks.

Taotleja juhatuse liige Pjotr Tamuljonok kuulus kuni 19.02.2008 ka vaidlustaja juhatuse liikmete hulka. Seetõttu oli ja on Tamuljonok teadlik vaidlustaja ja OOO Supermaš vahelistest suhetest, sealhulgas ka vaidlustaja poolt esindatavatest ning müüdavatest toodetest ning vaidlustaja poolt 10.09.2003 Patendiametile esitatud registreerimistaotlusest. Võib oletada, et vaidlustatud kaubamärgi registreerimiseks taotluse esitamisega soovis Tamuljonok teadlikult kahjustada vaidlustaja huve, sest otsene ja/või ametlik suhe taotleja ja OOO Supermaš vahel puudub. Lisaks on oluline mainida, et nii vaidlustaja kui ka taotleja poolt esitatud registreerimistaotlustel kattuvad kaitstavate tegevusalade klassid ning nimetatud asjaolu ei ole kindlasti juhuslik. Vaidlustaja juhatuse liikmena võõrandas Tamuljonok 2007. aastal mitmed vaidlustajale kuuluvad kaubamärgid OÜ-le Infopriss. Osaühingu Infopriss osanik ja juhatuse liige oli toona ning on ka tänasel päeval Tamuljonok. Kuivõrd eelnimetatud kaubamärkide võõrandamise tehinguid teostas Tamuljonok omavoliliselt, omamata selleks vaidlustaja osanike vastavat otsust, esitas vaidlustaja 2007. aastal Harju Maakohtusse hagiavalduse kaubamärkide võõrandamise tehingute tühistamiseks. Lähtuvalt eeltoodust võib väita, et Tamuljonok on vaidlustatud kaubamärgi registreerimistaotluse esitamisel käitunud pahatahtlikult.

05.08.2008 saatis vaidlustaja Patendiametile pretensiooni taotleja poolt esitatud registreerimistaotluse suhtes. Nimetatud pretensioonis juhtis vaidlustaja tähelepanu olulistele asjaoludele, millistele tuginedes ei tohiks taotleja poolt esitatud registreerimistaotlust rahuldada. 18.08.2008 saatis Patendiamet eelnevalt nimetatud pretensioonile vastuse, millises teatas, et kõnealune kaubamärk pole veel ekspertiisi läbinud ning selle registreeritavuse kohta pole otsust tehtud. Ühtlasi mainiti vastuses, et kui edasise ekspertiisi käigus tekib Patendiametil täiendavaid küsimusi, pöörduakse vaidlustaja poole informatsiooni saamiseks. Kuni käesoleva vaidlustusavalduse esitamiseni pole Patendiamet täiendava informatsiooni saamiseks vaidlustaja poole pöördunud (kirjavahetus lisatud). Vaidlustaja poolt esitatud pretensioon jäi sisulise tähelepanuta ning taotleja poolt esitatud registreerimistaotlus rahuldati 01.04.2010.

KaMS § 41 lg 2 ütleb, et asjast huvitatud isik võib komisjonis vaidlustada taotleja õiguse kaubamärgile käesoleva seaduse § 9 lõikes I või §-s 10 sätestatud õiguskaitset välistava asjaolu olemasolul. Vaidlustusavalduse esitamise tähtaeg on kaks kuud kaubamärgi registreerimise otsuse teate avaldamisest arvates.

Vaidlustaja leiab, et Patendiamet on taotleja poolt esitatud registreerimistaotluse rahuldamisel rikkunud KaMS § 10 lg 1 p 1; KaMS § 10 lg 1 p 2 ja KaMS § 10 lg 1 p 6 tingimusi, kuivõrd registreerimistaotluse rahuldamisel ei arvestatud asjaoluga, et vaidlustaja esitas sarnase kaubamärgi registreerimiseks taotluse Patendiametile juba 10.09.2003, kõnealused kaubamärgid on äravahetamiseni sarnased ning nendega kaitstud tegevusalade klassid kattuvad ning vaidlustaja ja OOO Supermaš vahel on sõlmitud leping, millise alusel omab vaidlustaja ainuõigust toodete

Blondeks-Super, Blondeks-Super Professional, Blondeks-Elit ja Blondeks-Elit Plus esindamiseks Eestis, Lätis ning Leedus. Nii Patendiamet kui ka taotleja on sellest teadlikud. Vaidlustaja pole andnud taotlejale nõusolekut vaidlustatud kaubamärgi registreerimiseks.

Lisaks eeltoodule leiab vaidlustaja, et registreerimistaotluse esitamisel on taotleja käitunud pahatahtlikult (KaMS § 9 lg 1 p 10). Registreerimistaotluse esitamisel teadis taotleja, et OOO Supermaš toodete Blondeks-Super, Blondeks-Super Professional, Blondeks-Elit ja Blondeks-Elit Plus ainuesindusõigust omab vaidlustaja. Oluline on mainida, et vaidlustajale teadaolevalt kasutab oma toodete nimetustes sõna „blondex“ üksnes OOO Supermaš ning taotleja ei oma ühtegi seost OOO-ga Supermaš ega viimati nimetatud äriühingu poolt pakutavate toodetega. Samuti ei esine taotleja poolt müüdavate toodete hulgas teiste tootjate poolt toodetavaid tooteid, mis sisaldaksid sõna „blondex“. Vaidlustaja on seisukohal, et taotleja poolt registreerimistaotluse esitamine vaidlustatud kaubamärgi registreerimiseks oli tingitud üksnes küünilisest kättemaksu soovist, et tekitada tarbijates segadust ning põhjustada seeläbi vaidlustajale olulist kahju.

Lähtuvalt eeltoodust tervikuna palub vaidlustaja tühistada Patendiameti otsuse taotleja poolt 09.07.2008 esitatud registreerimistaotluse rahuldamise osas.

Vaidlustusavaldusele on lisatud Patendiameti andmebaasi väljatrükk vaidlustatud kaubamärgi ja kaubamärgi BLONDEX (M200301352) kohta; 05.08.2008 vaidlustaja OÜ Acerra pretensioon ja 18.08.2008 Patendiameti teade; 21.03.2008 vaidlustaja ja OOO Supermaš lepingu lisa; vaidlustaja ja taotleja registrikaardi (ajaloo) väljatrükkid; riigilõivu tasumist tõendav dokument.

25.05.2010 esitas vaidlustaja täpsustuse, mille kohaselt taotlus nr M200301352 kaubamärgi „BLONDEX“ registreerimiseks lükati tagasi vastuolu tõttu varasema kaubamärgiga. Kõnealune kaubamärk „BLONDEX“ ei kuulu seega vaidlustajale. Muus osas jääb vaidlustaja varasema juurde, leides, et taotleja on esitanud taotluse pahauskselt (KaMS § 9 lg 1 p 10), kuivõrd taotleja juhatuse liige P. Tamuljonok oli varasemalt vaidlustaja juhatuse liige ja seega teadlik asjaolust, et vaidlustaja omab ainuõigust OOO Supermaš toodete Blondeks-Super, Blondeks-Super Professional, Blondeks-Elit ja Blondeks-Elit Plus esindamiseks Eestis, Lätis ja Leedus. Vaidlustaja on turustanud OOO Supermaš nimetatud tooteid juba 2003. aastast ning taotleja juhatuse liige on sellest teadlik. Võib kindlalt öelda, et vaidlustaja on seitsme aasta jooksul teinud sõnast „blondeks“ üldtuntud kaubamärgi, mida tarbijad seostavad selgelt just vaidlustaja poolt turustatavate toodetega (KaMS § 10 lg 1 p 3). Taotleja ei oma ühtegi seost OOO Supermaš toodetega, tema esitatud taotlus on selgelt pahatahtlik ja selle esitamise eesmärgiks on olnud tekitada olukord, kus vaidlustaja ei saaks enam OOO Supermaš tooteid Eestis turustada.

2) 04.08.2010 esitas taotleja oma seisukohad vaidlustusavalduse kohta. Taotleja leiab, et antud kaubamärk võib olla registreeritud, kuna see ei ole vastuolus Eesti ja Euroopa seadusandlusega, põhjendused aga, mis on toodud vaidlustusavalduses, on paljusõnalised, ning paljud nendest ei vasta tegelikkusele. Vastusele alla kirjutanud Tamuljonok asutas ning valdas vastuse esitamise ajal 40 % vaidlustaja osadest, 2007. a. septembrini oli aga selle firma juhatuse liige. Niisiis ei ole taotleja esindaja mitte ainult firma omanik, mis soovib registreerida vaidlustatud kaubamärki, vaid ka firma kaasvaldaja, milline soovib seda kaubamärki protestida. Alates 1997. aastast hakkas ta tööst vabal ajal töötama välja erinevaid kaubamärke, milliseid edaspidi planeeris registreerida enda ja oma laste nimele, edasise eesmärgiga müüa ja isegi kinkida. Mingid moraalsed või juriidilised kohustused ei sundinud allkirjutanut registreerima isiklike väljatöötusi vaidlustaja nimele. Seoses sellega, et

osaliselt kuulub vaidlustaja taotleja esindajale, lubas ta mõned oma väljatöötused registreerida ka sellele firmale. Taotleja esindaja poolt isiklikult väljatöötatud ja vaidlustaja nimele registreeritud kaubamärke oli enam kui 10. Üheks selliseks kaubamärgiks oli kaubamärk „BLONDEX“. Taotleja esindaja kui vaidlustaja juhatuse liikme poolt oli esitatud selline avaldus, kuid see oli Patendiameti poolt kõrvale lükatud ning taotleja esindaja otsustas seda otsust mitte vaidlustada. Kuid taotleja esindaja võimaldas vaidlustajal veel mõnda aega kasutada oma kaubamärki lepingu alusel (leping on lisatud). Sama lepinguga näitab taotleja, et antud lepingu alusel ei ole vaidlustaja omanik, vaid litsentsisaaja ning seetõttu ei saa nõuda antud kaubamärgi tunnistamist ühiskondlikuks, kuna kaubamärgi ühiskondlikuks tunnistamist võib nõuda vaid omanik vastavalt KaMS § 7 lg I. Isiklikult taotleja esindaja töötas välja vaidlustatud kaubamärgi Interneti, mõningate arvutiprogrammide abil, samuti kasutas arvutidisaineri Radmil Safini abi. Disaineri töö tasus isiklikest vahenditest. 2007. a. septembrikuus keeldus taotleja esindaja vaidlustaja juhatuse liikme volitustest, 2008. aastal aga otsustas veelkord katsetada registreerida oma kaubamärki teisele oma firmale, muutes seda vaid veidi. Taotleja esindajal on säilinud leping, mille alusel isiklikult tema annab vaidlustajale õiguse kasutada oma intellektuaalset väljatöötust kaubamärgi „BLONDEX“ näol. See leping tõestab, et see märk oli tema poolt isiklikult välja töötatud kaua aega enne seda, kui vaidlustaja hakkas seda kasutama.

Taotleja märgib, et umbes analoogse asja andis vaidlustaja kohtusse teise registreeritud kaubamärgi protestimiseks (tsiviilasi 2-09-47516). Selles asjas eeldatakse kohtus üle kuulata mõned tunnistajad – disainer Safin, samuti vaidlustaja endised töötajad Pavel Nedosekin ja Aleksandr Bernjakov, kes peavad kohtus kinnitama, et kõik kaubamärgid on isiklikult taotleja esindaja poolt välja töötatud, disaineri töö eest aga maksis taotleja esindaja oma isiklikest vahenditest. Neid tunnistusi võib komisjon võtta antud asja tõendina, kuna need tunnistused antakse kohtus vande all. Nende faktide ja tõendustega soovib taotleja tõendada, et tegutses ausameelselt, esitades avalduse vaidlustajale kaubamärgi registreerimiseks, selle registreerimiseni aga kuulus kaubamärk isiklikult mulle kui selle väljatöötajale.

Vaidlustaja, teades, et taotleja esitas vaidlustatud kaubamärgi registreerimistaotluse, kirjutas Patendiametile kirja, milles tõi ära põhjendused, millised ta toob ära ka vaidlustusavalduses. Kuid Patendiamet ei reageerinud sellele kirjale, kuna luges põhjendatult, et sellised põhjendused ei saa kuidagimoodi mõjuda kaubamärgi registreerimisele. Selle faktiga soovib taotleja näidata, et kaubamärkide ekspert, milleks on kahtlematult Patendiamet, teadis kõikidest vaidlustaja põhjendustest ja leidis, et taotleja kaubamärk ei ole vastuolus Euroopa ja Eesti seadusandlusega ja võib olla registreeritud. Vaidlustaja poolt esitatud dokumendid, sh vaidlustaja ja Supermaš vahel sõlmitud leping, ei saa kuidagi mõjuda kaubamärgi registreerimisele Eestis, kuna ei üks ega teine lepingupool ei ole antud kaubamärgi valdajateks, viimasel ajal aga kasutas vaidlustaja seda kaubamärki ebaseaduslikult. Lisaks sellele kohtuvaidlus, millele osutab oma avalduses vaidlustaja, on vaidlustaja ja Infopriss OÜ vahel lõppenud kompromissiga ja selles ei meenutata tehingu tühisusest. Seetõttu leiab taotleja, et antud asja edasine arutelu on ebaotstarbekas.

Ülaltoodu alusel leiab taotleja, et vaidlustatud kaubamärk ei ole vastuolus Euroopa ja Eesti seadusandlusega, avalduse esitamine on teostatud ausameelselt, see aga tähendab, et kaubamärk peab olema registreeritud.

Vastusele on lisatud käsikirjaline venekeelne leping kaubamärgi kasutamise kohta ja selle tõlge, mille kohaselt 01.07.2000 P. Tamuljonok, tegutsedes kaubamärgi omanikuna ühelt poolt ja firma „ACERRA“, tegutsedes litsentsi võtjana, teiselt poolt, lepivad kokku, et firma saab tasuta oma kasutusse P. Tamuljonoki intellektuaalomandi kaubamärgi „Blondex“ näol ning võib seda kasutada oma kaupadel. Lepingus nimetatud aja möödumisel jätkab P. Tamuljonok oma kaubamärgi kasutamist oma äranägemisel. Juhul, kui „ACERRA“ registreerib antud kaubamärgi Patendiametis oma nimele, on OÜ ACERRA kohustatud maksma P. Tamuljonokile honorari summas 50 000 krooni. Leping kehtib kuni 01.07.2007.

3) Komisjon tegi 01.07.2011 vaidlustajale ettepaneku esitada oma lõplikud seisukohad vaidlustusavalduse nr 1255 kohta hiljemalt 02.08.2011. Vaidlustaja lõplikke seisukohti ei esitanud. Komisjon tegi 22.12.2011 taotlejale ettepaneku esitada oma lõplikud seisukohad hiljemalt 23.01.2012. Taotleja lõplikke seisukohti ei esitanud. Komisjon alustas asjas nr 1255 lõppmenetlust 09.02.2012.

Komisjoni seisukohad

Komisjon, hinnanud menetluses esitatud seisukohti, leiab, et vaidlustusavaldus ei kuulu rahuldamisele.

1) KaMS § 41 lg 2 kohaselt võib asjast huvitatud isik komisjonis vaidlustada taotleja õiguse kaubamärgile KaMS § 9 lõikes 1 või §-s 10 sätestatud õiguskaitset välistava asjaolu olemasolul. Vaidlustusavalduse esitamise tähtaeg on kaks kuud kaubamärgi registreerimise otsuse teate avaldamisest arvates.

Kuigi vaidlustusavaldus on esitatud ettenähtud tähtajal, ei ole vaidlustaja põhjendanud, milles seisneb tema asjast huvitatus. Vaidlustaja viide, et ta esitas 10.09.2003 Patendiametile registreerimistaotluse (taotluse nr M200301352) kaubamärgi „BLONDEX“ registreerimiseks klassi 3 kaupade 'pleegitusained ja muud pesuained; puhastus-, poleer-, küürimisained, abrasiivtöötlusvahendid; seebid, parfümeeriatooted, eeterlikud õlid, kosmeetikavahendid, juukseveed, hambapastad', ei ole asjakohane, kuna nimetatud kaubamärgitaotlust ei rahuldatud ning selle menetlus on lõppenud. Vaidlustaja on ka ise seda kinnitanud 25.05.2010 kirjaga. Varasem kaubamärk on KaMS § 11 lg 1 p 3 kohaselt registreerimiseks esitatud kaubamärk, kui taotluse esitamise kuupäev või prioriteedikoopäev on varasem, kuid üksnes juhul, kui see registreeritakse. Seega ei ole vaidlustaja vastandatud kaubamärk varasem kaubamärk ega varasem õigus ka KaMS § 10 lg 1 p 2 tähenduses. Nagu ka vaidlustaja märgib, saab kaubamärk õiguskaitse taotluse rahuldamise korral registreeringu alusel registris, mitte üksi taotluse esitamise alusel (§ 5 lg 1 p 2). Teadaolevalt ei ole ka vaidlustaja esindatava OOO Supermaš nimel ühtegi Eesti territooriumil kehtivat õigust vaidlustatava kaubamärgi või sellega sarnase kaubamärgi suhtes.

Vaidlustaja ei ole KaMS § 10 lg 1 p 6 osas täpsustanud, millisele muule varasemale õigusele tugineb vaidlustaja nõue vaidlustatud kaubamärgi vastu. Selleks ei saa olla kaubamärgitaotlus, mille menetlus on lõppenud ilma registreeringuta. Vaidlustaja väited kaubamärgi üldtuntuse kohta on paljasõnalised ja tõendamata ning nendele tuginedes ei saa teha järeldusi KaMS § 10 lg 1 p-de 1-3 rikkumise kohta taotleja poolt. Vaidlustaja ei ole ka selgitanud, kuidas on asjakohane KaMS § 10 lg 1 p 3, mis puudutab identseid või sarnaseid kaubamärke, mida kasutatakse eriliigiliste kaupade või teenuste tähistamiseks.

Samuti ei võimalda vaidlustaja esitatud asjaolud ja tõendid järeldada, et taotleja või tema esindaja on käitunud pahauskselt, st vastuolus KaMS § 9 lg 1 p-ga 10. Taotleja on esitanud oma seisukohad kaubamärgi kujunemise kohta, mis on vaidlustaja väidetele vasturääkivad. Komisjon märgib, et juhul, kui vaidlustaja väidetav õigus vaidlusaluse kaubamärgi või sellega sarnase tähise kasutamiseks või ainuesindamiseks Eestis tuleneb välismaa isiku antud loast ning sellele välismaa isikule kuuluks Eestis mingi õigus selle tähise suhtes (nt juhul, kui oleks tõendatud kaubamärgi üldtuntus Eestis), oleks ka vaidlustaja poolt kaubamärgi ilma volitusega registreerimine oma nimele või oma nimele üldtuntuks tunnistamine tõlgendatav pahausksena (vt KaMS § 52 lg 3).

Eeltoodust võib järeldada, et vaidlustaja ei ole asjast huvitatud isik KaMS § 41 lg 2 tähenduses.

2) Komisjon märgib, et asjakohane ei ole ei tsiviilkohtumenetlus vaidlustaja ja OÜ Infopriss vahel ega taotleja viidatud tsiviilkohtuasi nr 2-09-47516, mis lõppes 22.03.2011 tehtud tagaseljaotsusega vaidlustaja kasuks, muuhulgas tunnistades tagaselja üldtuntuks vaidlustaja poolt väidetud kaubamärgid ja taotleja registreeringul põhineva kaubamärgiomaniku ainuõiguse nendega sarnase kaubamärgi suhtes, kuid ei puudutanud vaidlusalust kaubamärki. Iga kaubamärgi registreerimise õiguspärasust hinnatakse konkreetsetest asjaoludest tulenevalt ja vastavalt seaduses sätestatud õiguskaitse tingimustele.

Tulenevalt eeltoodust, võttes aluseks TÕAS § 61 lg 1 ja 2 ja KaMS § 41 lg 2 ning § 11 lg 1 p 3, komisjon

o t s u s t a s:

vaidlustusavaldus jätta rahuldamata.

Vaidlustusavalduse menetlusosaline, keda ei rahulda komisjoni otsus ja kes soovib jätkata vaidlust menetlusosaliste vahel hagimenetluse korras, võib esitada hagi teise menetlusosalise vastu kaubamärgi õiguskaitset välistava asjaolu või selle puudumise kindlakstegemiseks kolme kuu jooksul apellatsioonikomisjoni otsuse avaldamisest arvates. Hageja teavitab viivitamata komisjoni hagi esitamisest. Kui hagi ei ole esitatud, jõustub komisjoni otsus kolme kuu möödumisel otsuse avaldamisest ja kuulub täitmisele.

Kui hagi esitatakse, kuid kohus ei võta hagi menetlusse, jätab hagi läbi vaatamata või lõpetab menetluse otsust tegemata, jõustub komisjoni otsus vastava kohtumääruse jõustumise hetkest, kui kohtumäärusest ei tulene teisiti.

Allkirjad:

T. Kalmet

H.-K. Lahek

M. Tähepõld